

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.270/2021/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. december 7. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2021. július 7. napján kihirdetett 4.B.19/2021/20. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott előzetes fogva tartására vonatkozó adatoknál és a bűnügyi felügyelet beszámítására vonatkozó rendelkezésnél a bűnügyi felügyelet kezdő napjaként 2020. február 26-át tünteti fel.

A bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezéseknél a lefoglalt hordók – helyesen – 5., 7. 10. 12. és 18. sorszámon vannak nyilvántartva.

A vádlott jelenlegi személyazonosító okmányának a száma okmányszáml, érvényes tartózkodási helye a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezi, és felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a bűnügyi költség tekintetében folytasson le egyszerűsített felülvizsgálati eljárást.

Az ítéltábla határozata ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a 2021. július 7-én kihirdetett 4.B.19/2021/20. számú ítéletében Terheltl vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés harmadik fordulata, (3) bekezdés].

[2] A vádlottat 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg.

[4] A vádlott által 2019. május 24-től 2020. február 25-ig előzetes fogvatartásban, valamint 2020. február 25-től 2021. február 17-ig bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Megállapította, hogy a beszámításnál egy napi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[5] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt és bűnjelként kezelt tárgyakról is. A Pest Megyei Rendőrkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Alosztályának Különleges Ügyek Alosztályán 13000/345/2019.bü. szám alatt felvett összesített bűnjeljegyzék 1-2. és 31. tételei alatti Yousheng elektronikus mérleget, hűtőtáskát és Aclas digitális mérleget, 5., 7., 10., 12. és 13. tételei alatti hordókat, 13. tétele alatti fóliát, 19. tétele alatti fém tepsit, 22. tétele alatti négy tekercs mélyhűtőtasakot, 24. tétele alatti fólia hegesztőgépet, 32. tétele alatti Caso Design fóliahegesztőt, 30. tétele alatti sniccert, 35. tétele alatti alufólia zsákot, 41. tétele alatti 4 darab zsákot, 45. tétele alatti tasakokat, 46. tétele alatti 16 darab tasakot, valamint a 3., 9., 15-17., 21., 25-26., 33-34. és 36-40. tételei alatt nyilvántartott marihuánát és növényi törmeléket elkobozta. Az összesített bűnjeljegyzék 42. tétele alatti notesz, 43. tétele alatti adásvételi szerződés, 44. tétele alatti SIM kártya és tokok, 47. tétele alatti kamera (a hozzá tartozó akkumulátorral és benne lévő SD kártyával) lefoglalását megszüntette, és azokat a vádlottnak kiadni rendelte. Az összesített bűnjeljegyzék 4., 6., 8. 11., 14. és 23. tételei alatti 6 darab DNS maradvány, 20. tétele alatti 10 darab cigaretta csikk, 27. tétele alatti flakon, 28-29. tételei alatti gumikesztyűk, továbbá a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Felderítő Osztályán 13000/345-62/2019.bü. számon felvett bűnjeljegyzéken nyilvántartott vizeletminta lefoglalását megszüntette és e dolgok megsemmisítését rendelte el.

[6] Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 2.168.334 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[7] Az ítélet ellen – amelyet az ügyészség tudomásul vett – Terheltl vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, míg a védője felmentés, a cselekmény eltérő minősítése, a büntetés enyhítése és a járulékos rendelkezések megváltoztatása érdekében jelentettek be fellebbezést.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség (a továbbiakban: fellebbviteli főügyészség) BF.611/2021/5. számú átiratában a vádlott javára előterjesztett fellebbezéseket

alaptalannak értékelte. Kifejtette, hogy a törvényszék az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, hatályon kívül helyezésre okot adó feltétlen vagy relatív eljárási szabálysértést nem valósított meg. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az ítéleti tényállás megalapozott, csak a vádlott személyi körülményei szorulnak kiegészítésre az időközben megindult újabb büntetőeljárás adataival. A törvényszék az ügydöntő határozatát kellő részletességgel megindokolta, az egyes bizonyítékokat irathűen ismertette, azokat egyenként és összességükben értékelte, továbbá megfelelő indokát adta a bizonyítási indítványok elutasításának is.

[9] Álláspontja szerint a törvényszék megállapított tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, a cselekményt is helyesen minősítette. A bírói gyakorlat szerint, amennyiben a terhelt nagy tételben vásárol továbbértékesítés céljára kábítószer, annak csomagolására, hígítására, adagolására szolgáló eszközökkel rendelkezik, cselekménye kereskedelemnek minősül (BH2015.324.). Jelen esetben a vádlottól a különösen jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószer, azok csomagolásához, adagolásához szükséges tárgyakat (mérleget, alufólia zsákokat, fóliahegesztő gépeket, nejlontasakokat) foglaltak le. Mindezt pedig egybevetve azzal, hogy a kábítószer is több csomagban tárolta a vádlott, azt támasztja alá, hogy célja a kábítószer továbbértékesítése volt. Az elkövetés stádiumát is helyesen határozta meg a törvényszék, mivel a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése és az ezekhez kapcsolódó többletmagatartás nem kereskedés kísérletét, hanem befejezett, önálló cselekményt valósít meg (BH2017.144., BH2020.350.).

[10] Előadta azt is, hogy a törvényszék a bünteteskiszabási körülményeket feltárta, az csupán annyiban szorul kiegészítésre, hogy további súlyosító tényező az is, hogy a vádlott kábítószer fogyasztott. A törvényszék a súlyosító és enyhítő körülményeket súlyuknak megfelelően értékelve szabta ki a büntetési tétel alsó határát meghaladó, de a középértéket el nem érő büntetést, amelynek enyhítésére a fellebbviteli főügyészség nem látott lehetőséget.

[11] Rámutatott arra is, hogy a törvényszék 2020. február 25. napját mind a letartóztatás, mind a bűnügyi felügyelet részének tekintette, így ezt a napot kétszeresen számította be a kiszabott büntetésbe, annak ellenére, hogy azt csak a legszigorúbb kényszerintézkedéshez, a letartóztatáshoz kellett volna hozzászámítani.

[12] Meglátása szerint pontosításra szorul a bűnjelekre vonatkozó rendelkezéseknél az elkobozni rendelt hordók tételszáma, az helyesen 5., 7., 10. 12. és 18. Észrevételezte azt is, hogy a személyi nyilvántartás adatai szerint a vádlottnak új személyazonosító okmánya van.

[13] A bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezésnél kérte figyelembe venni, hogy a költségjegyzék 1. tétele alatti vegyészszakértői díjjegyzéken más rendőrkapitányság, ügyszám és terhelt szerepel. Ebből következően vagy a díjjegyzéken történt elírás, vagy a kérdéses szakértői díj másik üggyhöz tartozik. Ennek tisztázására a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ (a továbbiakban: szakértői intézet) megkeresése indokolt.

[14] Mindezek okán a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és

- a vádlott személyi körülményeit egészítse ki,
- a büntetéskiszabási körülményeket pontosítsa,
- a bűnügyi felügyelet kezdő napját helyesbítse, és a 2020. február 26-tól 2021. február 17-ig bűnügyi felügyeletben töltött időt számítsa be a kiszabott szabadságvesztésbe,
- az elkobzással érintett bűnjelek tételszámát helyesbítse,
- a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét – a szakértői intézet választától függően – változtassa meg,
- a vádlott személyazonosító okmányának számát pontosítsa,
- egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[15] Terhelt1 vádlott vezető védője a fellebbezése írásos indokolásában elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítéltábla változtassa meg az elsőfokú ítéletet, és állapítsa meg, hogy a vádlott a Btk. 178. § (1) bekezdés és (5) bekezdés a) pontja szerinti kábítószer birtoklásának vétségét követte el. Másodlagosan a lényegesen enyhébb tartamú, fogház fokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

[16] Érvelése szerint a tisztességes eljárás követelményei közé tartozik, hogy a terheltnek joga van tudni, pontosan milyen magatartása volt az, amelyet a bíróság az adott törvényi tényállást megvalósító elemként értékelt, azaz a bűnössége megállapításának mi az alapja, továbbá ehhez milyen bizonyítékok alapján jutott a bíróság. Ehhez mérten vizsgálható – bűnösség esetén – a szankció helyessége is. A megfelelő indokolás hiánya nem technikai kérdés, hanem a tisztességes eljárás követelményét sértő olyan mulasztás, amelynek szankcióját a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 608. § (1) bekezdés f) pontja feltétlen, illetve – a védői álláspont szerint jelen ügyre irányadóan – a Be. 609. (2) bekezdés d) pontja relatív eljárási szabálysértésként határozza meg, és amelynek kiküszöbölésére kötelezi a másodfokú bíróságot.

[17] A védő úgy ítélte meg, hogy a törvényi és a történeti tényállás egymással való megfeleltetésének hiánya következik abból, hogy a törvényszék a tényállásban – a vádirathoz hasonlóan – csak általánosságban foglalkozott a vádlott tevékenységével. Azt azonban semmilyen bizonyítékkal nem támasztotta alá, hogy a kereskedői magatartást milyen bizonyítékokra alapította. Az ügyben a vádlottat terhelő bizonyítékok nem is álltak rendelkezésre, amit a törvényszék a bizonyítás körében kifejtett, az a bűnösséget nem alapozza meg. Ezt a helyzetet nem a bizonyítás hiányosságai eredményezték, hanem az, hogy a kereskedelemre vonatkozó bizonyíték nem is volt. Tény, hogy a vádlott által bérelt, de mások által is használt raktárhelyiségben zárt hordókban kábítószerrel talált a rendőrség, ugyanakkor az eljárás során nem igazolódott, hogy ehhez a vádlottnak a kábítószerhez a büntetőjogi felelősségét megalapozó módon köze lett volna. Erről egy mondat sincs az ítéletben, miként a

vádiratban sem volt. Semmilyen bizonyítéka nincs a vád által hivatkozott célzatnak, a kereskedés irányába tett lépéseknek vagy bármely olyan magatartásnak, amely a forgalmazói tevékenység irányába mutatna. Azt még nem hívják sem mérlegelésnek, sem következtetés útján való tényállás megállapításnak, ha össze nem kapcsolt elemeket a vád és az ítélet önkényesen egyberendezi is. A feltalált kábítószer mennyisége alapján a forgalmazói magatartás nem állapítható meg, ha hiányoznak az elkövető rendelkezési jogát vagy a kábítószerrel való egyéb tevékenységét alátámasztó bizonyítékok. Ráadásul szándékos bűncselekményről van szó, így a szándékra vonatkozóan is szükséges lenne az objektív bizonyítékok meglétét (3.Bf.298/2009/7., 1.Bf.150/2013/10., 1.Bf.263/2013/16.).

[18] Hangsúlyozta, hogy a vádlott a lakásán talált és az elfogyasztott kábítószer vonatkozásában a vádlott kezdettől fogva elismerte a bűnösségét. Ebből azonban csak a fogyasztói magatartás, illetve a birtoklás tényének megállapítására vonható le következtetés, amely viszont a minősítés körében az elsőfokú ítélet megváltoztatását igényli.

[19] Másodlagos indítványa kapcsán a védő kifejtette, hogy a törvényszék nem a súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően vette figyelembe a vádlott javára felmerült enyhítő körülményeket, nevezetesen a büntetlen előéletét, a kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodását és az eljárásnak – a vádlott terhére nem róható – elhúzódását. A minősítés megváltoztatása és az enyhítő körülmények súlyuknak megfelelő értékelése a kiszabott büntetés lényes enyhítését indokolja.

[20] A vádlott javára előterjesztett fellebbezések nem alaposak.

[21] Az ítéltábla a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A fellebbezések a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseket is támadták, így az ítélet korlátozott felülbírálatának nem volt helye [Be. 583. § (3) bekezdés, 590. § (3) bekezdés]. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának, az ítélet megalapozottságának, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint az indokolás helyességének vizsgálatára is [Be. 590. § (2) bekezdés].

[22] Megállapítható, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan, a Be. 608. § (1) bekezdés a)-d) és f) pontjaiban felsorolt abszolút eljárási szabálysértés, amely a felülbírálat tárgyát képező ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokon eljárt törvényszék új eljárásra utasítását indokolná. A törvényszék törvényesen volt megalakítva, kizárt bíró az ítélet meghozatalában nem vett részt, a törvényszék a hatáskörébe és illetékességébe tartozó ügyet bírálta el, a tárgyaláson jelen voltak mindazok, akiknek a jelenléte a törvény értelmében kötelező, továbbá az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel nem volt ellentétes.

[23] A törvényszék nem valósított meg olyan, a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott relatív eljárási szabálysértést sem, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására. Az elsőfokú bírósági eljárásban a résztvevők a törvényes jogukat, ezen belül a kérdezési, észrevételezési és indítványtételi jogukat korlátozás nélkül gyakorolhatták, a törvényszék a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket betartotta, továbbá – szemben a védelem kifogásával – a bűnösség megállapítása, a cselekmény Btk. szerinti

minősítése és a büntetés kiszabása tekintetében az indokolási kötelezettségének eleget tett [Be. 609. § (2) bekezdés a), b) és d) pont].

[24] Az ítéltábla a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján az elsőfokú ítélet indokolásának a vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] azzal egészíti ki, hogy a vádlott ellen a Nemzeti Nyomozó Iroda Nemzetközi Bűnözés Elleni Főosztályán, 625/2021.bü. számon újabb büntetőeljárás indult, amelyben őt a 2021. augusztus 9-én jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt gyanúsítottként hallgatták ki (elkövetés helye: Budapest, III. kerület, cím11 szám). A hivatkozott ügyben őrizetbe vett Terhelt1 letartóztatását a Budai Központi Kerületi Bíróság 15.Bny.3183/2021/2. számú végzésével 2021. augusztus 12-én elrendelte, amely kényszerintézkedést ugyanaz a bíróság a 2021. szeptember 9-én meghozott 15.Bny.3557/2021/2. számú határozatával 2021. december 21-ig meghosszabbította.

[25] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozott, mivel a törvényszék által megállapított tényállás – a következő bekezdésekben kifejtett okok miatt – felderített, hiánytalan, irathú és helytelen ténybeli következtetésektől mentes. Ezért másodfokon bizonyítás felvételére sem volt szükség, és az ítéltábla a határozatát a Be. 591. § (1) bekezdése alapján a törvényszék által megállapított tényállásra alapította. Azt az ítéltábla csupán annyiban pontosította, hogy a vádlott cím11 szám alatti budapesti albérlete a III. kerületben található.

[26] A tényállás – szemben a védő álláspontjával – nem csak általánosságban, hanem a megkívánt teljességgel és részletességgel tartalmazza azokat a tényállási elemeket (az elkövetési magatartást, az elkövetés módját, helyét és idejét, a kábítószer fajtáját, mennyiségét, hatóanyag-tartalmát), amelyek alapján a cselekmény a kábítószer-kereskedelem törvényi tényállásába illeszthető. A tényállás rögzítette, hogy a vádlott 2019. május 15-ét megelőzően – *továbbértékesítés céljával* – ismeretlen személytől megszerzett bruttó 32.715 gramm kannabiszt, amelyet az általa bérelt és kizárólagosan használt raktárban tárolt. A rendőrök a raktárban a kábítószert, továbbá annak adagolásához, méréséhez és csomagolásához nélkülözhetetlen eszközöket (elektronikus és digitális mérleget, tasakokat, fóliahegesztőket) is lefoglaltak. Ezen túlmenően a vádlott albérletében és az ahhoz tartozó garázsban is találták bruttó 230, 88 gramm kannabiszt, valamint a kábítószer adagolásához és csomagolásához szükséges tasakokat (*ítélet 6-9. pontjai*).

[27] A törvényszék az ítélete indokolásában a bizonyítás anyagát képező ügyiratok tartalmának megfelelően ismertette a bizonyítási eszközöknek (a terhelti- és tanúvallomások, az igazságügyi vegyész, toxikológus és genetikai szakértői vélemények, a házkutatásokról készült jelentések, a szemlejegyzőkönyvek, egyéb okiratok) a büntetőjogi és büntetőeljárásjogi tények szempontjából lényeges tartalmát. Eleget tett a Be. 561. § (3) bekezdés f) pontjában írt kötelezettségének is, amikor – egyébként helyes – indokát adta a védelem által előterjesztett bizonyítási indítványok elutasításának is.

[28] A törvényszék a bizonyítás során beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte, majd részletes, meggyőző és logikai hibáktól mentes indokát adta annak, hogy a vádlott bűnösségét mely bizonyítékok és ténybeli következtetések alapján látta megállapíthatónak, illetve a vádlott védekezését miért nem fogadta el. Bizonyítékértékelési,

mérlegelési tevékenysége nem feltételezéseken, spekuláción alapult, annak alapját konkrét bizonyítékból származó tényszerű adatok, körülmények képezték. Az ítélet indokolásából megismerhető a meggyőződés kialakulásának az a logikai folyamata is, amely a bizonyítás eredményének megállapításához vezetett. A védőnek – a rendelkezésre álló bizonyítékokat figyelmen kívül hagyó – felvetései tulajdonképpen a bírói mérlegelést, illetőleg annak eredményét támadták, amely a felülmérlegelés tilalma folytán megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethetett.

[29] A törvényszék okszerűen vetette el a vádlottnak a raktárban lefoglalt kábítószeres kapcsán egy ismeretlen személyazonosságú, külföldi személyt terhelő védekezését, ugyanis az adott személlyel való megismerkedés, a hordók raktárban való elhelyezése vonatkozásában előadottak teljességgel észszerűtlenek. A vádlott az állítólagos külföldi személy nevével, honosságával, úticéljával és elérhetőségével semmilyen információkkal nem rendelkezett, közös nyelvet nem vagy alig beszéltek, ráadásul előadása szerint úgy adott át e személy részére pótkulcsot, hogy a raktárban nemcsak a saját, hanem az édesanyja értékkel bíró dolgai is voltak. Ez valóban érthetetlen annak tükrében, hogy korábban kifejezetten sérelmezte, hogy a bérbeadó alkalmazottai is bejárhatnak a raktárba, ahonnan szerszámai tűntek el.

[30] A törvényszék e védekezés cáfolataként helyesen mutatott rá arra is, hogy marihuána nem csak a kérdéses hordókból, hanem konkrétan az egyik hordó tetejéről, a raktár más részéből, illetve a vádlott saját dolgai között is feltalálásra került (a csomagológép mellől, a hűtőtáskából, a kádból), nem beszélve arról, hogy a vádlott lakásán is találtak marihuánát. Sőt a vádlott DNS-ét a raktárban az egyik fóliahegesztő mögött fellelt kábítószer tartalmazó zsák ragasztószalagján is detektálták. A vádlott szavahihetősége valóban megkérdőjeleződött, ekként a vallomásra nem lehetett tényállást alapítani abban a körben, hogy a raktárban megtalált kábítószeres kinek a rendelkezése alá tartoztak. Egyébiránt tanúl tanúvallomása szerint a raktárhoz kizárólag a bérlője, Terhelt1 rendelkezett kulccsal. Ezért nincs alapja annak a védelmi felvetésnek sem, hogy a vádlott által bérelt raktárt mások is használták, illetőleg a rendőrség a raktárban csak zárt hordókban talált kábítószer.

[31] A törvényszék az igazságügyi vegyészszakértői vélemények alapján helyesen rögzítette a raktárban és a lakásban lefoglalt kábítószer összmenntiségét, majd alappal utalt arra, hogy már a lakásban fellelt mennyiség is túlmutat a saját fogyasztási szükségletet kielégítő mennyiségen.

[32] Mindezekre tekintettel, a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapított tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére.

[33] Az ítéltábla maradéktalanul egyetértett a cselekmény minősítésével és a részletesen kifejtett jogi indokolással (*ítélet 50-64. pontjai*), ugyanis az abban foglalt megállapítások a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek és a bírói gyakorlatnak maximálisan megfelelnek. A tényállásban rögzített elkövetési magatartás csakugyan kimeríti a Btk. 176. § (1) bekezdés harmadik fordulatába ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetnének törvényi tényállását. A törvényszék a vádlott által megszerzett kábítószer mennyiségéből, annak készletezéséből, megtaláláskori részben csomagolt állapotából, valamint az ugyancsak tőle lefoglalt a méréshez, az adagoláshoz és a csomagoláshoz szükséges dolgokból (mérlegek, tasakok, fóliahegesztők) megalapozott

következtetést vont le arra, hogy a vádlott szándéka nem csak a kábítószer birtoklására, hanem annak értékesítésére, forgalomba hozatalára irányult. Ezért a védelem által indítványozott eltérő minősítésre nem volt ok.

[34] A törvényszék helyesen rögzítette, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmény öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, és határozott tartamú szabadságvesztés kiszabásakor a Btk. 80. § (2) bekezdése szerint a büntetési tétel középértéke, jelen ügyben tizenkét év hat hónap az irányadó.

[35] A törvényszék által a büntetéskiszabás során feltárt alanyi és tárgyi tényezők csak annyiban szorult kiegészítésre, hogy további súlyosító körülmény a vádlott részéről történt kábítószer-fogyasztás is. A cselekmény tárgyi súlyára is tekintettel a cselekmény elkövetésétől (2019. május 15.) eltelt időnek csakugyan nincs a büntetést enyhítő hatása, és – szemben a védelem hivatkozásával – az eljárás elhúzódásáról sincs szó. A büntetőeljárás tartama kifejezetten rövidnek értékelhető, figyelemmel arra, hogy az elkövetéstől számítva két és fél éven belül a bíróság jogerős ügydöntő határozattal befejezte az ügyet.

[36] A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama igazodik a terhére megállapított bűncselekmény tárgyi súlyához, a vádlott társadalomra veszélyességéhez és a feltárt bűnösségi körülményekhez, így az ítéltábla – a vádlott büntetlen előélete és rendezett családi körülményei ellenére – nem látott lehetőséget a szabadságvesztés mértékének enyhítésére a jelentős mennyiség alsó határát több mint húszszorosán meghaladó hatóanyag tartalmú kábítószerre bűncselekményt megvalósító vádlottal szemben.

[37] A törvényszék – figyelemmel a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontjára és a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjára – törvényesen állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

[38] A szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott méltatlan a közügyek gyakorlására, ezért a törvényszék a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján helyesen döntött a közügyektől eltiltás alkalmazásáról, e mellékbüntetés tartama is megfelelő

[39] Az ítéltábla osztotta a fellebbviteli ügyészség álláspontját a tekintetben, hogy a vádlott előzetes fogva tartására, illetőleg ezzel összefüggésben a bűnügyi felügyelet beszámítására vonatkozó rendelkezése pontosításra szorul. A Budakörnyéki Bíróság 1.Bny.216/2020/2. számú határozatával 2020. február 25-én szüntette meg a terhelt letartóztatását és elrendelte a bűnügyi felügyeletét, e napot a legszigorúbb, a személyi szabadság tényleges elvonásával járó kényszerintézkedéshez kell hozzászámítani. Ennek megfelelően az ítéltábla helyesbítette a bűnügyi felügyelet kezdő napját mind az előzetes fogva tartásra vonatkozó adatoknál, mind a beszámításnál. Egyebekben a törvényszék az előzetes fogva tartásban (örizet, letartóztatás) és a bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött idő beszámításáról helyesen és törvényesen rendelkezett.

[40] Nyilvánvaló elírás miatt pontosítani kellett az elkobozni rendelt hordók egyikénél a bűnjeljegyzék tételszámát.

[41] A vádlottnak a személyi nyilvántartás szerint új személyazonosító okmánya van, amelyet a személyi adatok között fel kellett tüntetni, miként a más ügyben időközben letartóztatásba került vádlott érvényes tartózkodási helyeként a fogva tartó bv. intézetet is [Be. 10. § (1) bekezdés 15. pont].

[42] Mindezekre figyelemmel, az ítéltábla – a Be. 598. § (2) bekezdése szerint tanácsulésen – a fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdés alapján a fenti helyesbítésekkel helybenhagyta. A fentiekben írt helyesbítések az elsőfokú ítélet Be. 606. § (1) bekezdése szerinti megváltoztatását nem indokolták.

[43] A fellebbviteli főügyészség helyesen hivatkozott arra, hogy a költségjegyzék 1. tétele alatt nyilvántartott és a bűnügyi költségként a vádlottra terhelt 66.532 forint igazságügyi vegyész-szakértői díjról kiállított díjjegyzék nem a jelen ügyre vonatkozik (azon a megrendelő hatóságként a Budapesti Rendőr-főkapitányság III. kerületi Rendőrkapitányság, ügyszámként 01030/1871-18/2019.bü. szám, terheltként személy2 szerepel). Az ítéltábla telefonon megkereste a szakértői intézetet annak tisztázására, hogy a kérdéses szakértői vizsgálattal ténylegesen milyen szakértői díj és költség merült fel. A szakértői intézet megerősítette, hogy a nyomozati iratokhoz nem megfelelő díjjegyzék került csatolásra, a felmerült szakértői díjról és költségről nem tudott adatot közölni. Ezért az ítéltábla a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezte, és a törvényszéket felhívta, hogy folytassa le a Be. XCIV. Fejezetében szabályozott egyszerűsített felülvizsgálati eljárást. Ennek keretében tisztázza, hogy az eljárás során ténylegesen milyen bűnügyi költség merült fel, majd ismét rendelkezzen annak viseléséről.

[44] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdéseiben, valamint a Be. 627. § (1) bekezdésében írt rendelkezések zárják ki, mivel az ítéltábla az elsőfokú bírósággal ellentétes döntést nem hozott, illetőleg az elsőfokú ítéletet sem helyezte hatályon kívül.

Budapest, 2021. december 7.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Lőrinczy terhelt1 István s.k. előadó bíró, Dr. Halász Etelka s.k. bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2021. július 7. napján kihirdetett 4.B.19/2021/20. számú ítélete – a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.270/2021/10. számú határozata folytán –2021. december 7. napján jogerős.

Budapest, 2021. december 7.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke